

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Dyrygentura		Kod przedmiotu: D1-DSO-PP/06
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu, Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2021/2022
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura symfoniczno-operowa		Rok/Liczba semestrów: I-III/6
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 180
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Dyrygentura	
Koordinator	Kierownik Katedry Dyrygentury	
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Piotr Sułkowski prof. dr hab. Henryk Wierzchoń prof. dr. Wojciech Michniewski dr hab. Michał Dworzyński, prof. ucz. dr hab. Bohdan Jarmołowicz, prof. ucz. wykl. dr Szymon Stec wykl. Marek Wroniszewski	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	<ul style="list-style-type: none">- nauczenie studenta techniki dyrygenckiej w stopniu zezwalającym na pełną swobodę wypowiedzi artystycznej w pracy z zespołami orkiestrowymi- stymulowanie rozwoju intelektualnego, osobowości, wrażliwości i smaku artystycznego studenta- zaznajomienie z rolą i zadaniami dyrygenta prowadzącego zespół orkiestrowy- zaznajomienie z problematyką wykonawstwa zespołowego- zaznajomienie w możliwie pełnym zakresie z literaturą muzyczną, przeznaczoną dla orkiestr, a przede wszystkim z dziełami reprezentatywnymi dla danego okresu historycznego- rozumienie specyfiki wykonawczej dzieł różnych stylistycznie i estetycznie	
Wymagania wstępne	<ul style="list-style-type: none">- warunkiem formalnym przystąpienia do egzaminów wstępnych na Dyrygenturę jest zdanie egzaminu dojrzałości poświadczone dyplomem maturalnym- na egzaminie wstępnym student powinien wykazać się predyspozycjami do wykonywania zawodu dyrygenta w zakresie rozwoju intelektualnego i artystycznego, techniki manualnej, a także wiedzą i umiejętnościami w zakresie kształcenia słuchu i gry na instrumencie	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Dyrygentura		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
<ul style="list-style-type: none">- poznanie i opanowanie podstawowych elementów techniki dyrygenckiej w zakresie właściwej postawy, taktowania metrycznego /metrum proste i złożone/, realizacji motywów metryczno-rytmicznych, realizacja wskazań agogicznych, dynamicznych, artykulacyjnych, ekspresji /ręce, mimika twarzy, „mowa” ciała/- dyrygowanie bez batuty i z jej zastosowaniem		

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

<ul style="list-style-type: none">- poznanie zasad studiowania partytury pod względem treści muzycznej i problemów związanych z techniką dyrygencką- realizacja przy współpracy z dwoma akompaniatorami wybranych utworów orkiestrowych i operowych z przedziału od Klasycyzmu do początków XX wieku- poznanie zasad przygotowania do prób z zespołami instrumentalnymi- stworzenie podstaw do samodzielnego rozwiązywania problemów technicznych i artystycznych, związanych z opracowywaniem partytur z zakresu przewidzianego programem ramowym- podstawy sztuki akompaniamentu instrumentalnego i wokalnego	
Literatura	<p>Literatura podstawowa Hermann Scherchen – Des Dirigierens, Leipzig, J.J. Weber 1929, Mainz, Schott 1929; Kirill Kondrašin – Mir diriżera, Leningrad 1976, Muzyka; F. Endler – Karajan, Felberg SJA, Warszawa 1999, Harvey Sachs – Toscanini, PIW W-wa 1988; /, B. Pocię – Wodiczko, PWM Kraków 1964; J. Waldorff – Diabły i anioły, PWM Warszawa 1971; periodyki poświęcone życiu muzycznemu: Ruch Muzyczny, Twoja Muza, Muzyka 21</p> <p>Literatura uzupełniająca - podręczniki do instrumentoznawstwa, /np.: Andrzej Chodkowski – Instrumenty orkiestry dzisiejszej, PWM Kraków 1956; Curt Sachs – Historia instrumentów muzycznych, PWM Kraków, 1989; Kazimierz Sikorski - Instrumentoznawstwo, PWM Kraków, 1975; Edward Chodkowski – Rola instrumentów dętych w orkiestrze XX wieku, Zeszyt Naukowy nr 21, AM Katowice 1978; monografie poświęcone budowie instrumentów orkiestrowych i grze na nich;</p> <p>Literatura uzupełniająca do wyboru K. Wiłkomirski - Wspomnienia i Wspomnień ciąg dalszy, PWM Kraków, 1971 i 1980; A. Grzejewska – Ten wariat Maksymiuk, Oficyna Wydawnicza "Twoja Książka", Białystok 1994; H. Czyż – Nie taki diabeł straszny, Wydawnictwo Łódzkie, Łódź 1979; H. Czyż – Jak z nut, Wydawnictwo „Tryton”, Warszawa 1993; E. Markowska – Jana Krenza pięćdziesiąt lat z batutą, PWM Kraków 1996;/</p>
Metody kształcenia	<ul style="list-style-type: none">- wykłady połączone z prezentacją i praktycznymi ćwiczeniami- sesje naukowe związane tematycznie z przedmiotem- wykłady problemowe- prezentacja nagrań CD i DVD- analiza partytur i dyskusja- analiza porównawcza interpretacji zarejestrowanych na nagraniach i w wykonaniach „na żywo”- analiza przypadków i rozwiązywanie zadań artystycznych- praca indywidualna zarówno w aspekcie poszerzania i doskonalenia wiedzy i umiejętności związanych z przedmiotem, jak i nauk humanistycznych i kultury- aktywny udział w życiu Uczelni w zakresie organizacji wydarzeń artystycznych, śledzenie wydarzeń artystycznych w skali regionu i kraju
Metody weryfikacji efektów kształcenia	podlegający ciągłej ocenie proces praktycznej realizacji wybranych partytur w zakresie znajomości dzieła muzycznego, jego opanowania pod względem szeroko rozumianej techniki dyrygenckiej i wypracowania założeń interpretacyjnych w obszarze ekspresji i realizacji z zespołem
Forma i warunki zaliczenia	<p>Warunki zaliczenia</p> <ul style="list-style-type: none">- opanowanie przez studenta zakresu wiedzy i umiejętności technicznych niezbędnych do praktycznej realizacji dzieła orkiestrowego lub operowego w obszarze przewidzianym przez program ramowy- wykazywanie się pilnością i rzetelnością w studiowaniu- aktywność własna studenta w zdobywaniu wiedzy i doświadczeń związanych ze studiowanym kierunkiem <p>Formy zaliczenia</p>

Akademia Muzyczna
imienia Feliksa Nowowiejskiego
w Bydgoszczy

WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

	<ul style="list-style-type: none">- przejściowe egzaminy komisyjne po semestrach 1 – 5 w formie praktycznej, przy współpracy z dwoma akompaniatorami oraz solistami – wg. potrzeby- komisyjny egzamin dyplomowy po semestrze szóstym w formie publicznej prezentacji utworów z orkiestrą.- pisemna praca dyplomowa na temat zaakceptowany przez Radę Wydziału- egzamin dyplomowy w formie kolokwium i obrony pracy dyplomowej /po semestrze szóstym/	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.12.2023	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021		utworzenie sylabusa